

Paulus

Inleiding

Het is morgen de eerste zondag na Pasen, 'beloken Pasen'. Wel een heel bijzondere term dat 'beloken Pasen'. Luiken, die kennen we wel, je ziet ze veel aan oudere huizen. Maar er is ook een werkwoord 'luiken': luiken – look – geloken (of beloken); het betekent zoets als 'sluiten'. Denk ook aan het tegengestelde: ontluiken, 'er is een roos ontloken', wat dus 'ontsluiten' betekent. Met deze zondag, beloken Pasen, wordt het octaaf (het achttal) van Pasen afgesloten.

Dat afsluiten van Pasen, daar kijken ze in het Jodendom anders tegenaan. Pasen en Pinksteren worden er samen als één groot geheel gerekend. Via de oertelling, de negenveertig dagen na de tweede Paasdag gaat Pasen naadloos over in Pinksteren, dat dan ook wel het 'sluitstuk' van Pasen heet. Wat dat betreft vond ik de opmerking van Hindrick erg leuk om (als het weer 'mag') dit jaar Pasen en Pinksteren op één dag te laten vallen.

Paulus-nieuw

Morgen zou ik het spits afbijten als het gaat om een nieuw thema: 'Paulus-revival'. Wat er precies met de thema's die nu wegvallen gaat gebeuren weten we nog niet, maar aan Paulus zal in onze gemeente vast nog

aandacht worden besteed. Zelf ben ik al geruime tijd (opnieuw) door zijn persoon en verhaal geboeid, onder andere door het verschijnen van allerlei boeken over hem, uit heel verschillende hoeken. De laatste dagen moet ik, mede in het licht van de crisis die wij doormaken, regelmatig denken aan enkele verzen uit de brief aan de Romeinen. In die tijd van Paulus was het niet anders dan nu: de meningen van mensen over kleine en grote vraagstukken liepen nogal eens uiteen, ook binnen de gemeenten. Als je op dit moment mensen spreekt over de maatregelen rondom de Corona, dan zijn de reacties heel verschillend. Ikzelf zit dicht in de buurt van medici en filosofen als Damiaan Denys en Marli Huijter, maar anderen vinden de huidige maatregelen juist nog niet ver genoeg gaan. Ik schrik van de manier waarop we met de zwakken (kinderen, ouderen, psychiatrische patiënten, doof-blinden, kleine ondernemers) in deze maatschappij omgaan, terwijl anderen beweren dat die maatregelen juist met het oog op de zwakken

worden genomen.

In ieder geval is één ding duidelijk: de angst voor besmetting en dood zit diep. Gezondheid en veiligheid zijn toverwoorden waarmee je (bijna) iedereen ook van naar mijn mening onmenselijke beperkingen kunt overtuigen. De apostel Paulus spoort ons aan: 'Laat ieder in zijn eigen denken ten volle overtuigd zijn'. Dat wil zeggen: blijf zelf nadenken, om te weten waar de grens ligt, en spreek dan op, indien nodig. Juist ook het kerkelijke spreken mag wat mij betreft van meer durf getuigen. En we hoeven het niet met elkaar eens te zijn. Het is een uitdaging om elkaar dan vast te houden. Zelfs over eten en drinken denken we natuurlijk niet hetzelfde. Maar juist in dat verband zegt Paulus behartigenswaardige dingen over leven en sterven, die ik jullie en mezelf ten slotte meegeef:

'Wie eet, eet voor de Heer, want hij dankt God;
en wie niet eet, eet niet voor de Heer, en ook hij dankt God.
Want niemand van ons leeft voor zichzelf,
en niemand sterft voor zichzelf.
Want als we leven, leven we voor de Heer,
en als we sterven, sterven we voor de Heer.
Of we nu leven of sterven, we zijn van de Heer.'
(Romeinen 14, 6-8)

'Leven en sterven', daar worden we door wat er gaande is meer dan anders bij bepaald. Het moeilijkste is dan om dicht bij jezelf te komen: mijn leven, mijn sterven. Sterven gaan we, zonder uitzondering, maar wat betekent dat voor me? En wat betekent in dat licht mijn leven van vandaag?

Andries Visser

(Afbeelding 'Paulus in de gevangenis' van Rembrandt)